

er muligt, at det ikke vil have nogen stor finantiel Betydning; men, naar vi paa Pensionlisten see den overordentligt store Masse Enker, som der ere opførte, saa troer jeg virkelig, at enhver Nedsættelse i Pensionernes Størrelse vil være besparende for Staten, men fornemmelig vil jeg tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 33. Det har jo dog hidtil været en Gjenstand for Overveielse i de enkelte Tilfælde, om en Enke skulde gives et Tillæg paa Grund af, at hun havde uforsørgede Børn; og jeg kan derfor ikke finde det rigtigt, at det skulde være lovbekræftet, og allermindst, at det ikke skulde være at tage Hensyn til, at de ere uforsørgede i hendes Huus; thi efter Udvalgets Forslag behøver en Enke blot at tælle sine Børn under en vis Alder, uden Hensyn til, om hun har dem selv til Opdragelse, eller de ere hos Fremmede, for at sige: saa megen Pension tilkommer mig. Man vil derfor ogsaa see, at jeg under Nr. 34 har foreslaaet, at der i alt Fald skulde indskydes Ordet „uforsørgede“, og jeg troer dog neppe, der kan siges noget Grundet derimod; men jeg finder det aldeles urigtigt, at Staten vil give en rig Enke et i det Tilfælde, hun har stor Formue, dog ringe Tillæg til Hjælp til hendes Børns Opdragelse. Jeg troer, det er en Rettighed, som vi, hvis vi vilde give de Pensionerede den, trostigt kunde overlade til Regeringen at bevilge, hvor Omstændighederne tale derfor, og derfor have vi optaget Udkastets sidste Stykke istedetfor det, Udvalget har foreslaaet. Vi have foreslaaet, at Understøttelse til Børn kun skal gives til deres 15de Aar; det er deels i Analogi med en Bestemmelse, som staaer i Invalideloven, deels er Grunden ogsaa, at med det 15de Aar vilde Børnene kunne være confirmerede, og altsaa anbragte i Lære eller noget Egnende, hvorved dog Byrden for deres Forsørgelse bliver meget mindre for Enken. Hvis man har tænkt sig, at saa begyndte netop de store Byrder, saa er dette kun paa Grund af Standsfordomme, saa er det, fordi man troer, at en Embedsmands Sønner i Regelen skulle opdrages til Studeringer, men det troer jeg allermindst skulde stee paa offentlig Bekostning. Jeg vil derhos tillade mig ved § 12, hvor det hedder, at de hidtil gjældende Regler i dette

Tilfælde skulde anvendes, tillade mig at spørge den ærede Finantsminister, om der virkelig har været almindelige Regler, som have været fulgte med Hensyn til Enkers Pensionering. Naar vi see paa den almindelige Pensionliste, saa fristes man til, i høi Grad at tvivle derpaa, og navnlig naar man sammenligner den med Motiverne til denne Lov; her staaer Side 8; at Advocaterne og deres Enker ere udelukkede fra Pension; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at paa den almindelige Pensionliste findes en meget stor Række af Procuratorers Enker opførte, ikke med Gratualer, men med Pensioner. Jeg troer ikke, at Pensioner nogenstunde tidligere ere givne efter almindelige Regler, men at det altid har været en Raadesag, og at Kongen har tilstaaet Pension for at være fri for det Overhæng og den Paatrængenhed, som maa stee Enker især have lagt for Dagen; jeg vil derfor fremfor alt foreslaae, at vi udelade § 12, om der ogsaa skulde være Majoritet for at beholde de øvrige Paragrapher.

Finantsministeren: Den sidste ærede Talers Forespørgsel giver mig Anledning til tillige at berigtige en factisk Bidsfarelse, som under Discussionen af nærværende Paragraph blev fremsat, nemlig den, at de hidtil gjældende Regler ikke skulde være bestemte nok til, at man i ethvert enkelt Tilfælde kunde finde, hvad disse Regler hjemlede eller ikke. Det forholder sig ikke saaledes; de hidtil gjældende Regler ere vel ikke af den Besskaffenhed, at der lader sig udelede nogen almindelig gjældende Definition for Pensionberettigelsen af dem, men de ere dog saaledes, at i ethvert enkelt mødende Tilfælde kan man med den allerstørste Bestemthed sige, om Bedkommende efter de hidtil gjældende Regler er berettiget til Pension eller ikke. Det udelukker imidlertid ikke, at der i en af de gjældende Regler af en souverain Konge i Fortiden kan være givet til Enker deels Pensioner udenfor Regelen og deels høiere Pensioner, end de gjældende Regler vilde have hjemlet, men da er det skeet uden den paagjældende Autoritets Indstilling, og det har derfor ikke etableret nogen Regel. Forsaavidt den ærede Taler specielt omtalte visse Arter af offentlige Bestillingsmands Enker, da maa jeg bemærke,